

Plant Innovation Laws in a Planetary Age: Securing Space for Farmers' Innovation

Saurav Ghimire

Centre for Private and Economic Law, Vrije Universiteit Brussel

EcoLAWgy Research Centre, Université de Liège

Abstract

This thesis examines how plant innovation laws affect farmers' innovation, focusing on their engagement in saving, exchange of seeds, and plant breeding. It draws on the distinction between the "global" and the "planetary" proposed in postcolonial scholarship to situate the concerns shaping seed governance, including intellectual property, farmers' rights, agrobiodiversity loss, and the regulation of genetically modified crops. The thesis advances three major arguments. First, based on case studies conducted in Indonesia, Bolivia, and Belgium, it demonstrates that prevailing plant innovation laws regulate and constrain farmers' relationship with seeds, undermining their role as innovators. It further shows that legal constraints on farmers' innovation extend beyond intellectual property law to encompass seed marketing law and, in certain cases, plant health regulation. And even where these laws provide exemptions that farmers could in principle invoke, various factors impede their exercise in practice.

Second, the thesis demonstrates that the limitations of dominant plant innovation laws are increasingly acknowledged within the law itself, through derogation regimes and breeders exemptions, as well as through the emergence of new rights, namely farmers (peasants') rights, and rights of nature. The thesis analyses the emergence of new rights frameworks as an appropriation of rights language by which postcolonial subjects advance their claims against the dominant plant innovation regime. It identifies an inherent double bind in this process where rights serve as indispensable instruments through which their claims gain legal recognition, yet their translation into the existing legal order risks narrowing and diluting the very demands they seek to advance.

Finally, the thesis argues that while farmers' rights are indispensable for fostering farmers' innovation, they remain insufficient to address the full range of their innovation. Recognising that farmers' innovation spans a spectrum ranging from the conservation of their varieties to the active use of materials originating from the formal sector, the thesis argues that law should support farmers' agency across the spectrum. On the one hand, this requires protecting farmers who seek to defend and maintain their own seed systems from the impact of dominant plant innovation laws. On the other hand, it requires securing legal pathways for those who seek to engage with materials from the formal sector, where dominant plant innovation laws continue to generate regulatory uncertainty. To that end, the thesis proposes the concept of the "Innovation Garden," an experimental legal regime inspired from the regulatory sandbox for legal clarity, flexibility, and a secure environment for farmers' breeding.

Plantinnovatiewetten in een Planetair Tijdperk: Ruimte Waarborgen voor Innovatie door Boeren

Saurav Ghimire

Centre for Private and Economic Law, Vrije Universiteit Brussel

EcoLAWgy Research Centre, Université de Liège

Samenvatting

Deze thesis onderzoekt hoe wetten inzake plantinnovatie de innovatiepraktijken van boeren beïnvloeden, met bijzondere aandacht voor hun betrokkenheid bij het bewaren en uitwisselen van zaden en bij plantenveredeling. De dissertatie vertrekt vanuit het onderscheid tussen het 'mondiale' (global) en het 'planetaire' (planetary), zoals voorgesteld binnen de postkoloniale wetenschap, om de kwesties te bestuderen die zaadgovernance vormgeven, waaronder intellectuele eigendom, de rechten van boeren, het verlies van agrobiodiversiteit, en de regulering van genetisch gemodificeerde gewassen. De thesis ontwikkelt drie hoofdargumenten.

Ten eerste toont zij, op basis van casestudies uitgevoerd in Indonesië, Bolivia en België, aan dat de heersende wetten inzake plantinnovatie de relatie van boeren met zaden reguleren en beperken. Hierdoor wordt hun rol als innovators ondermijnd. Zij toont verder aan dat de juridische beperkingen op de innovatie van boeren zich niet beperken tot het intellectuele-eigendomsrecht, maar zich ook uitstrekken tot het zaadhandelsrecht en, in bepaalde gevallen, de fytosanitaire regelgeving. En zelfs waar deze wetten uitzonderingen bieden waarop boeren in beginsel een beroep zouden kunnen doen, belemmeren verschillende factoren de daadwerkelijke uitoefening daarvan in de praktijk.

Ten tweede toont de thesis aan dat de beperkingen van de dominante wetten inzake plantinnovatie in toenemende mate binnen het recht zelf worden erkend, via derogatieregelingen en kwekersvrijstellingen, alsook via het ontstaan van nieuwe rechten, namelijk de rechten van boeren (peasants' rights) en de rechten van de natuur. De thesis analyseert het ontstaan van deze nieuwe rechtenkaders als een toe-eigening van de taal van rechten waarmee postkoloniale subjecten hun eisen tegenover het dominante plantinnovatieregime naar voren brengen. Zij identificeert een inherente dubbele binding (double bind) in dit proces: rechten fungeren als onmisbare instrumenten waarmee hun eisen juridische erkenning verwerven, terwijl de vertaling ervan naar de bestaande rechtsorde het risico met zich meebrengt dat precies de eisen die men wil bevorderen, worden versmald en afgezwakt.

Ten slotte betoogt de thesis dat, hoewel de rechten van boeren onmisbaar zijn om hun innovatie te bevorderen, zij ontoereikend blijven om het volledige spectrum van hun innovatie te omvatten. Uitgaande van de erkenning dat de innovatie van boeren zich uitstrekt over een spectrum dat loopt van het behoud van hun eigen variëteiten tot het actieve gebruik van materiaal afkomstig uit de formele sector, betoogt de thesis dat het recht de agency van boeren over dit hele spectrum zou moeten ondersteunen. Enerzijds vereist dit dat boeren die hun eigen zaadsystemen willen verdedigen en in stand houden, worden beschermd tegen de impact van de dominante wetten inzake plantinnovatie. Anderzijds vereist dit dat juridische wegen worden veiliggesteld voor diegenen die materiaal uit de formele sector willen gebruiken, waar de dominante wetten inzake plantinnovatie voortdurend regelgevende onzekerheid blijven creëren. Met dat doel stelt de thesis het concept van de "Innovation Garden" voor, een experimenteel juridisch regime geïnspireerd op de regulatory sandbox, dat rechtszekerheid, flexibiliteit en een veilige omgeving voor de veredeling door boeren moet bieden.